

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
AGJENCIONI KOSOVAR PËR PRONA, KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
KOSOVSKA AGENCIJA ZA IMOVINU, ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-205/15

**Priština
7. februara 2018**

U postupku:

B. M.

Žalilja

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu sudija Beshir Islami, predsedavajući sudija, Krassimir Mazgalov i Isa Kelmendi, članovi, rešavajući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KKIZ) br KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014. godine (spisi predmeta upisani u Kosovsku agenciju za imovinu pod brojem KPA44813), nakon većanja održanog 7. februara 2018. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba izjavljena od strane B. M. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova br. KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014. godine, u vezi sa predmetima upisanim u Kosovskoj agenciji za imovinu pod brojem KPA44813.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/244/2014 od 18. juna 2014. godine, u delu koji se odnosi na zahtev broj KPA44813.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Ž.M. (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) je 20. avgusta 2007. godine podneo je zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KPA) kojim je tražio ponovni posed nad katastarskom parcelom br. 1028, površine 0,50.34 ha, na mestu zvanom "Bara", Livaxhe-Livadje, opština Lipljan (u daljem tekstu: "potraživana imovina"), za koju je izjavio da je bila u njegovom vlasništvu i da ju je izgubio usled okolnosti vezane za oružani sukob. Predmetna imovina je sada uzurpirana.
2. U prilog tužbi, on je podneo KAI *inter alia* sledeća dokumenta:
 - Rešenje o nasleđivanju O. br. 134/84 od 28. januara 1985. godine, donetog od strane Opštinskog suda u Lipljanu, kojim je podnosilac zahteva proglašen za naslednika imovine,
 - Izvod umrlih, izdat od strane paralelne Opštine Lipljan 5. januara 2007. godine, koji ukazuje da je otac podnosioca zahteva, J. M. preminuo 1. septembra 1969. godine,
 - Kopija posedovnog lista 339. koji je Katastarska kancelarija u Lipljanu izdala 22. februara 2008. godine, a koji ukazuje na to da je katastarska parcela 1709 površine 0.50,34 ha registrovana na ime podnosioca zahteva.
 - Kopija posedovnog lista 339. koji je izdala UNMIK katastarska služba u Lipljanu 15. marta 2007. godine, a koji ukazuje na to da je katastarska parcela 1709, površine 0,50,34 ha, registrovana na ime podnosioca zahteva.
 - Potvrda broj 952-3 / 2017-93 izdata 8. februara 2007. godine od strane Katastarske službe u Lipljanu, izmeštena u Srbiji, kojom je izvršena ispravka stava 2. Rešenja o nasleđivanju O. br. 134/84, naime, katastarska parcela br. 1028 koja se nalazi na mestu zvanom "Bara" sa kulturom - obrađeno zemljište 2. klase ima površinu od

00.12.46 ha, a katastarska parcela br. 1709 koja se nalazi na mestu zvanom "sumice",
4. klase obrađeno zemljište ima površinu od 00.50.34 ha

3. Izvršni sekretarijat KAI je izvršio obaveštavanje o potraživanoj imovini dana 9. marta 2010. godine
4. Pošto nijedna stranka nije podnela odgovor na zahtev u zakonskom roku od 30 dana, u skladu sa članom 10.2 Uredbe UNMIK-a 2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjene i dopunjene Zakonom 03 / L-079 (u daljem tekstu: Uredba UNMIK-a 2006/50), zahtev je smatran neosporenim.
5. Prema izveštajima o verifikaciji od 24. decembra 2009. godine, potraživana imovina je registrovana na ime S. M.
6. Službenici KAI su nekoliko puta kontaktirali podnosioca zahteva putem telefona i tražili su da obezbedi dodatna dokumenta, jer je, prema evidenciji, utvrđeno da je potraživana imovina registrovana na ime njegovog brata S. (vidi spise predmeta stranice 52- 55).
7. Dana 30. aprila 2014. godine, KIZK je svojom Odlukom KPCC/D/A/ 244/2014 (u daljem tekstu: Odluka KIZK-a) odbacila zahtev zbog toga što zahtev spada van nadležnosti Komisije, jer posed nad potraživanom imovinom nije izgubljen usled oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu u periodu 1998-1999.
8. Ž. M. je preminuo 4. januara 2012. godine u Beogradu. Odluka KIZK-a je 7. novembra 2014. godine, uručena supruzi podnosioca zahteva, B. M. (u daljem tekstu: žalilja). Ona je podnela žalbu 4. decembra 2014. godine.

Navodi žalilje

9. Žalilja tvrdi da je Odluka KIZK-a doneta uz povredu proceduralnih odredbi i na osnovu pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
10. Ona dalje navodi da je odluka doneta aludiranjem na to da gubitak imovine nije nastao kao rezultat sukoba ili okolnosti koje se odnose na sukob, što nije tačno. Prema žalilji, Komisija nije preduzela sve procesne radnje i nije pregledala činjenice i dokaze kako bi došla do tačnog zaključka u vezi sa zahtevom
11. Žalilja je zatražila od Vrhovnog suda da ukine Odluku KIZK-a i da donese presudu kojom se žalilji priznaje imovinsko pravo i vraća posed nad imovinom.

Pravno obrazloženje

12. Nakon razmatranja spisa predmeta i žalbenih navoda, u skladu sa članovima 12. i 13. Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 i članom 194. Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku, sud je utvrdio da je žalba prihvatljiva, zato što

- je podnesena u roku od 30. dana, kako je propisano članom 12.1. Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079.
13. Žalilja je dokazala da je ona bliski član porodice podnosioca zahteva, u skladu sa odredbom člana 1. stav 12. Administrativnog naređenja br. 2007/5 koji sprovodi Uredbu UNMIK-a br. 2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, u vezi sa definicijom "*Član porodičnog domaćinstva" podrazumeva supružnika, decu (rođenu u ili izvan bračne zajednice ili usvojenu) i druga lica koje je nosilac imovinskog prava dužan da podržava u skladu sa važećim zakonom ili lica koja su dužna da podržavaju nosioca imovinskog prava u skladu sa važećim zakonom, "*
 14. Vrhovni sud je, nakon razmatranja žalbenih navoda i sadržaja spisa predmeta, utvrdio da Odluka KIZK-a ne sadrži nikakvo bitnu povredu ili pogrešnu primenu materijalnog prava i ne zasniva se na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjenica. Prema tome, žalba se ne može usvojiti.
 15. Shodno članu 3.1 Zakona br. 03/L-079, KIZK je nadležna za rešavanje imovinskih zahteva koji su povezani sa sukobom, kao i vlasničkih potraživanja "koji su direktno povezani sa ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.
 16. Na osnovu dostavljenih dokumenata i onih pronađenih u odgovarajućim registrima, imovina je registrovana na ime Stanimira Mihajlovića i sa različitom površinom od površine potraživane imovine.
 17. Žalilja je navela da je njen pokojni suprug legitimni vlasnik potraživane imovine, ali je imovinu nezakonito uzurpirao njen dever. To je zbog toga što se rešenje o nasleđivanju nije izvršilo.
 18. Nakon razmatranja dokaza prikupljenih u ovom predmetu, Vrhovni sud smatra da žalilja nije dokazala da je gubitak poseda potraživane imovine povezan sa sukobom. Sa druge strane, prema Izveštaju o verifikaciji, Izvršni sekretarijat KAI je utvrdio da je potraživana imovina registrovana na ime S.M.
 19. To dovodi Vrhovni sud do zaključka da je KIZK donela pravičnu odluku na osnovu pravih razloga kada je odbacila zahtev žalilje. Komisija je s pravom zaključila da žalilja nije dokazala gubitak imovinskog prava nad tom imovinom neposredno pre ili tokom sukoba 1998/99. Ove okolnosti i procena potencijalne valjanosti rešenja o nasleđivanju između podnosioca zahteva i njegovog brata, uprkos tome, ne spadaju u nadležnost KIZK-a.
 20. U vezi s navodom žalilje da je Odluka o zahtevu doneta bez njenog prisustva i da je Komisija trebala otvoriti raspravu i pozvati žalilju, Vrhovni sud napominje sledeće: član 5.3. Aneksa III Administrativnog naređenja 2007/5 o primeni Uredbe UNMIK-a br. 2006/50 o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu glasi: "*Postupci pred Komisijom zasnivaju se na usmenim podnescima i dokumentima i, ako je to u interesu pravde, usmenim saslušanjima. Shodno članu 11.2 Uredbe UNMIK-a br. 2006/50, zahtevi će se rešavati na osnovu podnesaka strana, uključujući i materijalne dokaze*". Takođe, Vrhovni sud smatra da u ovom predmetu nije potrebno dodatno

pojašnjenje, te stoga nije neophodno primeniti član 12.10 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079 i održati saslušanje.

21. U svetlu navedenog i, shodno članu 13.3 (c) Uredbe UNMIK 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, odlučeno je kao u izreci ove presude.
22. Ova presuda ne prejudicira pravo žalilje da potražuje svoja prava pred nadležnim sudom, ako smatra da je to potrebno.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Uredbe UNMIK-a 2006/50, izmenjene i dopunjene Zakonom br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i ne može se osporiti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Isa Kelmendi, sudija

Bjorn Olof Brautigam, zapisničar EULEX-a